

et Individ af den af mig beskrevne *Chone papillosa* fra Ramfjorden ved Tromsø. Hunnen var $1\frac{2}{3}$ mm, Hannen kun 1mm lang. Ulighed mellem begge Kjøen er her betydeligt større end hos de ovenfor beskrevne Former.

Hr. Sars gav en kort Beretning om et nyt lernæalignende Krebsdyr, Sabellacheres gracilis Sars.

Paa et ualmindeligt stort Individ af *Myxicola Sarsii* Krøyer fra Tromsø fandt jeg et enkelt Exemplar af et besynderligt parasitisk Krebsdyr, som jeg betegner med ovenstaaende Navn (dannet af *Sabella* og *αχρηρης*, besværlig, plagende).

Det sad med sin ene Ende, Hovedet, stærkt fæstet til og noget indsænket i Huden af Anneliden paa dennes ventrale Side i Furen, som adskiller første og andet Kropsegment fra hinanden, men forøvrigt ragende frit frem udad og fortil i det ventrale Mellemrum af de tvende Gjellepartier, saa at det ved en overfladisk Betragtning tog sig ud som en Anneliden tilhørende Tentakel eller Mundtraad¹.

Dyret har en Længde af 5mm, altsaa en betydelig Størrelse i Forhold til sin Vært (hvis Krop var 52mm lang); deraf udgjør den egentlige Krop omtrent 3mm og den eneste, dorsale, næsten i lige Flugt med Kroppen løbende Æggesæk 2mm. Kroppen er stærkt forlænget og meget smal, cylindrisk, ikke mærkelig afladet paa Ryg eller Bug, lige i dens bageste Totrediedeles og kun i dens forreste Trediedeel ganske lidt krummet nedad; bagtil er den næsten $\frac{1}{2}$ mm bred og afsmalnes efterhaanden fortil, saa at den forreste Ende eller Hovedet neppe har en Brede af $\frac{1}{4}$ mm. Den viser kun yderst svage eller utydelige ringformige Indsnøringer som Antydninger til Segmentering, hvilke ere mest kjendelige paa Rygsiden

¹ Jeg formoder ogsaa, at den enkelte kølleformige Mundtraad, som Grube tillægger sin *Myxicola infundibulum*, *M. Grubii* Krøyer, og endog anfører blandt Charactererne for Slægten *Myxicola*, heller ikke er noget Andet end en saadan lignende Parasit; thi jeg finder hos et af mig fra Neapel hjembragt Exemplar af denne Art 2 meget smaa coniske Mundtraade ganske ligesom hos vor norske *M. Sarsii* (see min Meddelelse om de norske Sabeller ovenfor S. 131).

lige over Insertionen af andet og tredje Par Svømmefødder. Æggesækken, som næsten synes at danne en umiddelbar Fortsættelse i lige Retning af Kroppens bageste dorsale Deel, idet den sidder fast paa denne med bred Basis og ikke, som almindeligt hos andre nærstaaende Dyr, er indsnøret ved dens Tilhæftningssted, har en cylindrisk Form, er noget over $\frac{1}{2}$ mm bred, og indeholder ikke meget talrige, men temmelig store, i Længderader ordnede Æg.

Den uførligere Beskrivelse med Afbildninger forbeholdes et senere Arbeide; midlertidig vedføies nedenstaaende, vistnok som Følge af, at der kun havdes et eneste Exemplar til Undersøgelse, mindre fuldstændige Diagnose:

Sabellacheres Sars, nov. gen.

Corpus feminæ valde elongatum, lineare, subcylindricum, obscure aut prorsus non segmentatum. Caput oblongum, a thorace longissimo haud disjunctum, antennis duabus brevibus pauciarticulatis, ore infero in rostrum breve conicum productum. Pedum thoracorum tria paria, distantiora, quorum duo anterieus sita, tertium in media longitudine corporis, omnia natatoria, biramosa, ramis triarticulatis. Abdomen minimum, triarticulatum. Sacculus oviferus unicus, maximus, cylindricus, dorsalis, cum extremitate corporis posteriore fere continuus. Mas ignotus.

Spec. Sabellacheres gracilis S.

Cuti Myxicolæ Sarsii affixus, ad Tromsø Finmarchiæ.

At nærværende Form henhører til de sugende parasitiske Crustaceer (Siphonostomata Latreille, Parasita Wiegmann, Ichthyophthira van der Hoeven, Cormostomata Dana exclusis Pycnogonidis), er udenfor al Tvivl; vanskeligere synes det derimod at bestemme, til hvilken af de i denne Gruppe opstillede Familier den bør stilles. Om Caligiderne kan der vel neppe være Spørgsmaal, men vel om de to øvrige hidtil antagne, de saakaldte Ergasilider og Lernæiderne, mellem hvilke den virkelig synes at danne et Forbindelsesled. Fra de sidste adskiller den sig nemlig ved sine leddede Antenner og Svømmefødder, i hvilke Henseen-

der den kommer overeens med de første, men afviger igjen fra disse ved sin utydeligt eller slet ikke segmenterede Krop, hvorved den atter nærmer sig til Lernæiderne. Man seer ogsaa her, ligesom i min næstforegaaende Meddelelse paaapeget, hvor nøie disse Familier ere forbundne med hinanden saavel som med Cyclopiderne og de øvrige Copepoder, fra hvilke de paa ingen Maade lade sig skille som nogen særegen Orden. Blandt de hidtil bekjendte Slægter er maaskee Lamproglena Nordm. den, hvortil vor Sabellacheres viser den meste Tilnærmelse, skjøndt den vistnok ogsaa afviger betydeligt fra denne ved sin usegmenterede Krop og enkelte Æggesæk, hvilken sidste heri og i dens dorsale Beliggenhed stemmer overeens med samme hos den til Cyclopiderne henhørende Slægt Notodelphys Allman.

Hr. Schübeler leverede et Tillæg til flere Foredrag som han tidligere har holdt over de Forandringer, som Planterne undergaae ved at flyttes fra en sydlig til en nordligere Bredde. En af disse Forandringer bestaaer deri, at de forskjellige Dele (her Frugten) af den samme Plante antage en langt mørkere eller stærkere udpræget Farve jo længere den flyttes mod Nord. Dette oplystes meget karakteristisk ved Exemplarer af Bønner fra Montreal i Canada (45° 30'), som senere vare dyrkede i Christiania og Throndhjem (63° 25'), samt ved Erter, som han havde sendt fra Christiania til Sandtorv paa Hindøen i Finmarken (68° 35'). Paa første Sted holde disse Erter sig gule, paa det sidste derimod antage de en næsten græsgrøn Farve. Ved bestemte Forsøg, anstillede i Christiania og Breslau, havde han overbevist sig om, at denne Farve igjen svinder, naar Planten senere dyrkes under en sydligere Bredde. Aarsagen til denne Fremsyning kan alene søges i den store Mængde Lys, som kommer Væxterne tilgode under en høi nordlig Bredde.

Hr. Studios. medic. G. O. Sars meddeelte en af talrige Afbildninger ledsaget Oversigt af de af ham i Omegnen af Christiania iagttagne Crustacea cladocera.

Skjøndt Cladocerernes i mange Henseender saa interessante Orden allerede tidlig har tildraget sig Naturforskernes Opmærksomhed og i mangfoldige Arbejder er bleven gjort til Gjenstand for Undersøgelser, kan dog ikke det samme siges at gjælde for de nordiske Landes Vedkommende, i hvilke *Lilljeborgs* mesterlige Værk er det eneste nyere Arbejde lige siden *O. Fr. Müllers* Tid, hvori disse Dyr er bleven omhandlet. I vort Land har derimod, saa vidt mig bekjendt, ingen Forsker nogensinde offentliggjort noget om disse næsten udelukkende det ferske Vand tilhørende Crustaceer, hvortil vel Grunden er, at man her fornemmelig har henvendt sin Opmærksomhed paa Havets mangfoldige Former som den rigeste Mark for Undersøgelser. At imidlertid ogsaa Ferskvandenes lavere Dyrformer, hvoriblandt Cladocerernes Orden ikke indtager en ringe Plads, frembyder et rigt Stof til Bearbejdning, viser i den nyeste Tid Opdagelsen af saadanne mærkelige Former som *Holopedium gibberum Zaddach*, *Bythotrephes longimanus Leydig*, *Leptodora hyalina*, *Lilljeborg*. At disse 3, som det synes, i de større Ferskvande meget udbredte og blandt de største i denne Orden hørende Former ikke tidligere af nogen af de mange Forskere, som har helliget disse Smaadyr sin Opmærksomhed, er bleven bemærket, synes i høj Grad mærkeligt og kan alene forklares deraf, at man tilforn næsten udelukkende synes at have indskrænket sine Undersøgelser til mindre Damme og Pytter, som de sikreste Findesteder for en Del herhen hørende Dyr. Først i den allernyeste Tid er man ogsaa begyndt at fæste sin Opmærksomhed paa større Vande, og har derved aabnet et nyt endnu kun lidet bearbejdet Feldt for Efterforskninger. Foruden de ovenfor anførte Former synes nemlig de større Ferskvande endnu at opvise talrige andre kun for disse eiendommelige Slægter og Arter, ved hvis nøiere Undersøgelse vist meget vil kunne oplyses i disse interessante Dyrs Naturhistorie. Det samme synes ogsaa at gjælde de to øvrige til denne Gruppe af Crustaceerne (*Entomostraca*) hø-